

Til § 9

Lovens § 9 indeholder reglerne om nedsættelse af erhvervsevnetabserstatning på grund af skadelidtes alder. Det foreslås, at denne erstatning ligesom mén-godtgørelse skal aftrappes mere jævnt og fra et tidligere tidspunkt, og således at aftrapningen slutter på et højere niveau end efter den gældende bestemmelse.

Efter den gældende regel nedsættes erstatningen således fra det fyldte 56. år med 8½ procent pr. år, og erstatningen bortfalder som udgangspunkt helt, hvis skadelidte er fyldt 67 år på skadestidspunktet.

Det foreslås, at nedsættelsen starter ved det 30. år, men ikke fortsætter efter det fyldte 69. år, således at der ydes en erstatning på 30 procent af fuld erstatning, hvis den skadelidte var fyldt 69 år på skadestidspunktet.

F.eks. vil en skadelidt, der var 45 år ved skadens indtræden, få 84 procent af fuld erstatning, jf. 1. pkt. En skadelidt, der f.eks. var 65 år på skadestidspunktet, vil få erstatningen nedsat med 36 procent i medfør af 1. pkt. og med yderligere 22 procent efter 2. pkt., og den pågældende vil således få en erstatning på 42 procent af fuld erstatning.

Med den ændrede nedsættelsestakt og den foreslåede regel om en erstatning på 30 procent af fuld erstatning til alle (erhvervsaktive) skadelidte over 69 år, bliver den gældende bestemmelse i § 9, stk. 2, overflødig og foreslås derfor ophævet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.3.

Til § 10

De foreslåede regler i lovens § 10, stk. 1, 2. og 3. pkt., indebærer, at Arbejdsskadestyrelsen som noget nyt vil kunne anmodes om at afgive en midlertidig udtalelse om erhvervsevnetabet. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at åbne mulighed for, at der kan kræves en foreløbig erhvervsevnetabserstatning, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 4 (ændring af lovens §§ 2 og 5).

De foreslåede nye regler svarer til arbejdsskadesikringsloven § 31, stk. 1 og 4. Det forudsættes, at bestemmelsen anvendes på samme måde som reglerne i arbejdsskadesikringsloven for så vidt angår spørgsmålet om, hvornår der er grundlag for en midlertidig vurdering af erhvervsevnetabet.

En midlertidig erhvervsevnetabsprocent er ikke udtryk for den skadelidtes erhvervsevnetab bedømt ud fra den pågældendes erhvervsmuligheder på tidspunktet for den midlertidige fastsættelse. Den midlertidige erhvervsevnetabsprocent skal i stedet udtrykke den skønnede varige indtægtsnedgang for skadelidte.

Står den skadelidte f.eks. foran at gennemføre en revalidering, der ventes at medføre, at den pågældende kan opretholde sin hidtidige indtægt, kan den skadelidte ikke forventes at ville lide et varigt erhvervsevnetab, og der kan dermed ikke ydes en foreløbig erhvervsevnetabserstatning. Et eventuelt indtægtstab under revalideringen vil i stedet kunne erstattes som tabt arbejdsfortjeneste. Hvis den skadelidte derimod kun forventes at kunne opnå 75 procent af sin hidtidige indtægt efter revalideringen, fastsættes den midlertidige erhvervsevnetabsprocent til 25.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.2.

Der foreslås indsat et nyt *stk. 2*, hvorefter Arbejdsskadestyrelsen har pligt til at begrunde sine udtalelser om erhvervsevnetabsprocenten og méngraden efter reglen i forvaltningslovens § 24.

Der foreslås endvidere indsat et nyt *stk. 3*, hvorefter skadelidte og skadevolder har ret til aktindsigt i Arbejdsskadestyrelsens sag efter reglerne om partsaktindsigt i forvaltningslovens kapitel 4.

Da styrelsen ikke træffer afgørelse i sager efter erstatningsansvarsloven, gælder forvaltningslovens regler om udsættelse og klage vedrørende begæringer om aktindsigt ikke (forvaltningslovens § 11, § 16, stk. 4, og § 17).

Da Arbejdsskadestyrelsens udtalelse ikke er bindende, men kun vejledende for skadevolder og skadelidte, foreslås der ikke knyttet særlige retsvirkninger til, at en begrundelse ikke opfylder kravene i forvaltningslovens § 24. Den utilstrækkelige begrundelse må i givet fald indgå i vurderingen af, hvilken vægt der kan lægges på udtalelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.1.

Til § 11

Det foreslås, at en afsluttet sag om godtgørelse eller erstatning skal kunne genoptages på den skadelidtes begæring, hvis sagens faktiske omstændigheder ændrer sig væsentligt i forhold til dem, der blev lagt til grund ved sagens afslutning. Genoptagelsesadgangen udvides i forhold til den gældende bestemmelse, hvorefter en sag kun kan genoptages, hvis der sker ændringer i skadelidtes helbredstilstand. Ændringen vil f.eks. have betydning ved en ændret vurdering af erhvervsevnetabet, der ikke nødvendigvis er begrundet i helbredsændringer.

Bestemmelsen gælder ikke, hvis der alene er fastsat en foreløbig erhvervsevnetabserstatning, idet denne under alle omstændigheder skal afløses af en endelig erstatning.